

(สำเนา)

ที่ สร. ๐๖๐๑/๑๙๘๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๒

เรื่อง การคงอัตราภาษีศุลกากร (binding)

เรียน อธิบดีกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

อ้างถึง หนังสือกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ด่วนที่สุด ที่ พณ.๐๗๐๔/๓๗๕๒

ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๒๒

ตามที่ได้หารือไปว่า เมื่อผู้แทนรัฐบาลไทยกับผู้แทนรัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding) ระหว่างรัฐบาลทั้งสองเกี่ยวกับข้อตกลงลดหย่อนอัตราภาษีศุลกากรไปแล้ว โดยในข้อตกลง มีสินค้าบางรายการที่ประเทศไทยจะต้องคงอัตราภาษีศุลกากร (binding) ไว้ นั้น จะต้องมีวิธีการที่ต้องปฏิบัติในเรื่องนี้ต่อไปอย่างไรบ้าง นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เชิญผู้แทนกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กรมศุลกากร กรมเศรษฐกิจ และกรมสนธิสัญญาและกฎหมายไปชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า อัตราอากร (Concession rate of duty) ตามที่ผู้แทนของรัฐบาลทั้งสองประเทศได้ตกลงไปแล้วนั้น เป็นอัตราสูงสุดที่รัฐบาลไทยผูกพันว่าจะต้องไม่เก็บอากรสำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากสหรัฐอเมริกาเกินกว่าอัตรานั้น เมื่อเป็นเช่นนี้จะเป็นได้ว่า ตามกฎหมายเท่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน รัฐบาลสามารถที่จะปฏิบัติตามข้อผูกพันที่ได้ตกลงไว้ในบันทึกความเข้าใจ ๖ ได้ โดยไม่มีความจำเป็นจะต้องแก้ไขเพิ่มเติมหรือตรากฎหมายขึ้นใหม่แต่อย่างใด กล่าวคือ หากในอนาคตมีการตรากฎหมายเพิ่มหรือกำหนดอัตราอากรเป็นการทั่วไปสูงกว่าอัตราอากรตามข้อผูกพันที่ได้ตกลงไว้ในบันทึกความเข้าใจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีก็อาจประกาศลดหรือยกเว้นอัตราอากรสำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากสหรัฐอเมริกาให้เหลือเท่ากับอัตราอากรตามข้อผูกพันที่ได้ตกลงไว้ในบันทึกความเข้าใจ ๖ ได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติมาตรา ๑๑ ตรี แห่งพระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร พ.ศ.๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพิกัตอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๒๐ และในทางตรงข้าม หากมีการตรากฎหมายลดหรือยกเว้นอัตราอากรเป็นการทั่วไปต่ำกว่าอัตราอากรตามข้อผูกพันดังกล่าว รัฐบาลย่อมไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มอัตราอากรสำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากสหรัฐอเมริกาแต่อย่างใด เพราะอัตราอากรตามข้อผูกพันนั้นเป็นเพียงอัตราสูงสุด ที่รัฐบาลไทยจะเรียกเก็บได้จากของที่มีถิ่นกำเนิดจากสหรัฐอเมริกาเท่านั้น

เมื่อบทบัญญัติมาตรา ๑๑ ตีร် แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ฯลฯ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๒๐ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ได้ตราขึ้น เพื่อให้รัฐบาลมีอำนาจในการลดหรือยกเว้นอัตราอากรสำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากบางประเทศเพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศได้บัญญัติให้อำนาจแก่รัฐบาลพอเพียงในการปฏิบัติตามข้อผูกพันที่ได้ตกลงไว้ในบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้โดยไม่จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมหรือตรากฎหมายขึ้นใหม่อีก รัฐบาลก็ไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามวรรคสองของมาตรา ๑๖๒ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งบัญญัติว่า “หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตอธิปไตยแห่งชาติ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา” แต่อย่างไร

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบุรณ์

(นายอมร จันทสมบุรณ์)

รองเลขาธิการ ฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขานุการกรม

โทร.๒๒๒๐๒๐๖-๙